

Biblická hodina – 14.01.2021

Suspírium: „Predstúpme vďačne pred jeho tvár, zvučne ho velebme žalmami! Veď Hospodin je veľký Boh, veľký Kráľ nad všetkými božstvami (Žalm 95,2-3).“ Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 122: „Ó, potešili ma slová...“

Modlitba

Ďakujem Ti Všemohúci Hospodin zástupov, že Tvoje čisté slovo je starodávna pravda. Som vďačný / vďačná Pane, že „tma ustupuje a žiari už pravé svetlo (Ijn 2,8).“ Velebím Ťa, že môžem svedčiť o Tvojom kráľovstve. Poznáš ma a aj ja poznám Teba. Ty si mojím jediným útočiskom. Dávam Ti vďaky za všetko a navždy. Pane nedovoľ, aby som upadol do duchovného bezvedomia. Potešuj ma Pane, upokoj ma Hospodin môj, oceňuj ma, drahý Spasiteľ, a buď ku mne úprimný, aby som si s Tebou zariadil život tak, ako Ty chceš. Svätý Duch pravdy a lásky, otvor predou mnou cestu spásy a daj, aby som sa nikdy nebál povedať svetu o Tvojej láske a vernosti. Drahý Pane, vyznávam Ti, že niekedy každá moja chrupavka sa protiví proti Tebe, lebo si pre mňa tajuplný neznámy a vzdialený. A predsa: vždy sa vraciam k Tebe, veď Ty si môj Boh, aj keď je to môj obrovský zápas o život. Drahý Kristus, vykonaj, aby som bol slepý voči všetkému, čo nie je pre môj ošoh, a daj mi čisté videnie vďaka Tvojmu slovu. Pomôž, Pane, skutočne žiť i mne, Tvojmu služobníkovi / Tvojej služobnici. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Micheáša 4. kapitola

„Keď sa však raz zmenia časy, bude vrch Hospodinovho domu pevný na čele vrchov a bude vyšší než pahorky. Potom sa pohrnú k nemu národy. Mnohí pohania poputujú a povedia: „Poďte, vystúpme na Hospodinov vrch, k domu Boha Jákovovho, aby nás učil svojim cestám a aby sme chodili po jeho chodníkoch.“ Zo Siona totiž vyjde náuka a slovo Hospodina z Jeruzalema. On bude rozsudzovať medzi mnohými národmi a určovať právo mocným a ďalekým národom. Potom si prekujú meče na pluhové radlice a oštepy na vinárske nože. Nepozdvihne národ proti národu meč a nebudú sa už učiť vojne. Každý bude sedieť pod svojím viničom a pod svojím figovníkom a nik ho nevydesí, lebo ústa Hospodina zástupov prehovorili. Aj keď všetky národy chodia v mene svojich bohov, my však budeme chodiť v mene Hospodina, nášho Boha, na večné veky. „V ten deň,“ znie výrok Hospodina, „pozberám, čo kríva, zhromaždím, čo je zahnané a s čím som zle nakladal. Z toho, čo kríva, urobím zvyšok a z toho, čo je zahnané, mocný národ.“ Hospodin bude kraľovať nad nimi na vrchu Sion odteraz až naveky. Ty, Migdal-Éder, pahorok dcéry Siona, dostaví sa a vráti sa k tebe predchádzajúca vláda, kráľovstvo pre dcéru Jeruzalema. Prečo teraz tak hlasno kričíš? Či nieto kráľa v tebe? Či zahynul tvoj radca, že Ťa zovreli bolesti ako rodičku? Zvíjaj sa a tlač, dcéra Siona, ako rodička, lebo teraz musíš vyjsť z

mesta a budeš bývať na poli. Pôjdeš až do Babylonu, tam budeš zachránená. Tam Ťa vykúpi Hospodin z ruky tvojich nepriateľov. Teraz sa však zhromažďujú proti tebe mnohé národy a hovoria: „Nech je znesvätená a nech sa kochajú naše oči na Sione.“ Ony však nepoznajú Hospodinove zámery a nechápu jeho úmysel, lebo zhromaždil ich ako snopy do stodoly. Vstaň a mláť, dcéra Siona, lebo tvoje rohy zmením na železo a tvoje kopytá na bronz, takže rozdrvíš mnohé národy. Podrobíš kliatbe ich korisť pre Hospodina a ich silu pre Pána celej zeme. Teraz si však urob krvavé zárezy, zbojnícka dcéra. Dostali sme sa do obliehania. Palicou budú biť po líci sudcu Izraela.”

Milí bratia a drahé sestry v Pánu Ježišovi!

1-4. verše

Proroka Micheáša nezaujíma budúcnosť, veď On je zaneprázdnený s ľahkovážnou prítomnosťou Izraela, v ktorom vedúci predstavitelia Jeruzalema vykorisťujú vlastných bratov. U Micheáša časy sú zlé, Jákobov dom je prekliaty (viď. Mich 2,7), ale u Pána časy sa menia. Kým prítomnosť je alarmujúca, na základe Božej vôle budúcnosť bude jasná. Prvá mienka Božieho slova je výrečná: Vrch Hospodinovho domu, Sion, bude pevný. Bude stáť na čele vrchov a bude vyšší ako pahorky. Vrch Sion je z vrchov, ktoré obklopujú Jeruzalem, najnižší. Nemá ani podobu vrchu, je to len bezvýznamný pahorok, čo sa týka výšky. Boh však nehovorí o jeho výsostnej výške, ale o jeho význame. Sion a jeho pôsobenie bude mať obrovský význam. Jeho vplyv bude citelný a viditeľný. Sion bude mať svoj duchovný účinok. Vrch Sion, na ktorom sa nachádza Boží chrám, bude pevný.

Druhá mienka: Božie slovo. Slovo, ktoré vychádza z úst kňazov žijúcich v dobe Micheáša je lož, a nie Božie Slovo. Pre Micheáša je nemysliteľné, že Slovo Božie pochádza zo Siona a z Jeruzalema. Púť do Jeruzalema v čase Micheáša nie je na osoh nikomu, hlavne nie pre iné národy, veď Izrael nie je vysporiadaný ani sám so sebou. I prorok Micheáš sa radšej vyhýba stretnutiu s Jeruzalemom, lebo nie je dobrým hosťom ani bratských, nie ešte cudzích národov.

Tretia mienka: Pokoj. O tom ani snívať nemieni Micheáš. Namiesto večného pokoja Jeruzalem i celý vyvolený národ prežíva večný nepokoj. Pre Micheáša súčasný stav Izraela je len falošný pokoj a nie ozajstný mier. Micheáš chce zažiť a prežiť pravdu, ale podľa Neho súčasný svet Izraela musí zhynúť.

Na čom sa zakladá naša viera, milí bratia, drahé sestry? Na chátrajúcej prítomnosti, o ktorej tak výrečne prorokuje Micheáš, alebo sa opierame o Božie výroky: Bude to aj lepšie. Veľkolepý význam Božieho chrámu aj pre iné národy, Slovo Božie a jeho očisťujúca moc a pokoj na duši jednotlivca i sveta. Treba viac zaslúbenia pre vyvolený národ. Boží chrám, Božie slovo a pokoj v srdciach jeho vyvolených. Treba viac od Božej prítomnosti? Treba viac? Čo treba, aby si

spoznal, že všetko je v poriadku? Budúcnosť – tvoja i moja – je v Pánových rukách, ktorý vie o Tvojej a mojej trpkkej prítomnosti, ale vedz, drahý brat a milá sestra, bez trnia neexistuje ani ruža biela, červená a ružová. Komu veríš? Vlastnej prítomnosti, alebo Bohom garantovanej budúcnosti. Boje utíchnu. Každý bude sedieť pod vlastným viničom a pod figovníkom ako Natanael, ktorého sám Ježiš videl sedieť pod figovníkom. (Jn 1,48) Figovník pre skutočného Izraelitu je miestom rozjímania zákona. Pod figovníkom sa uskutočňovala ozajstná biblická hodina, rozjímanie nad Božím slovom. Hospodin zariadi taký pokoj, v ktorom zavládne život pod figovníkom. Ľud sa nebude zaoberať ani mečom, ani oštepami, ale Jeho slovom. Chodiť v mene Hospodinovom je Boží dar. Toto bude konkrétna skúsenosť. Boh, ktorý je nad nami, všetko zariadi. To je jeho skutok. Aj súveky i dnešný duchovný Izrael by si to mal uvedomiť.

6-8.verše

Kto kríval v Izraeli? S kým Boh zaobchádzal zle? Nie je celý Izrael zdravý? Niektorí sú poranení? Áno, sú. Tí, ktorí sa dostali do zajatia. Ktorých viera sa nerozvíja tak, ako viera tých, ktorí zostali doma. Ich vieroučná prax je iná. Ich viera nie je úplná. Boh však aj vo viere skriveným pomôže. Príde deň, v ten deň sa stanú naozaj v duchovnej praxi úplní. Nič im nebude chýbať. Jeruzalem, jeho chrám, jeho pôžitky budú patriť aj im. Všetko sa prinavráti do normálneho stavu. Stav exilu. Stav zajatia prežívame i my. Naša duchovná krivka je veľmi labilná. Spoločenstvo chátra. Vo viere skrúšení, v nádeji pobalamutení, v láske ochrnutí žijeme svoje dni. V ten deň, ktorého presný dátum nepoznáme, všetko sa končí. Všetko. Tento stav, na ktorý sme sa už tak zariadili, skončí. Boh to zariadi. Bude koniec všetkého, na čo sme sa doposiaľ zariadili. Udomácnili sme sa. Sme pohodlní vo viere. Kostol, kázeň je v našej obývačke. V ten deň, ktorý určí Boh, všetko sa končí. Čo bude potom? Pohodlie zotrvať alebo naša duchovná pohotovosť bude vďačná Bohu, že sme znova spolu? V ten deň... i my čakáme na ten deň? Naše skrivenie sa skončí. Jeho zlé zaobchádzanie s nami sa ukončí. Zvyšok bude skutočný Izrael, pretože Boh celý národ bude súdiť. Zvyšok je pravý Izrael, v ktorom sa môže začať rekonštrukcia. To je nádej, ktorú Boh skladá do života zvyšku. Božie kráľovstvo sa obnoví. Nová milosť. Nové kráľovstvo. Nový kráľ. Boh sa prizná nielen iným národom, ale i vlastnému ľudu, presnejšie zvyšku.

Obdobie Migdal-Éder sa môže začať. (por. IMojž 35,21) Znova sa pozbierať. Znova urobiť inventár stáda. Jákobová milovaná Ráchel zomrela, Benjamín, najmenší je na svete. Znova je potrebné stádo Božie zozbierať. Sme po obrovskej osobnej tragédii, ale Božie stádo je nám zverené. Nové od Boha je pripravené. Nové kráľovstvo s Ním. Nový kráľ je práve Jeho osoba. Garantom nového je len On. Nie človek, nie okolité národy, nie národ vyvolený, ale kráľ, Ktorý je ochotný sa postaviť do čela svojho zvyšku. S Kráľom sa môže začať budovanie. S Bohom

môžeme začať znovu. Na prvej biblickej hodine v Novom roku si uvedomme, že začať, my, ktorí tvoríme zvyšok, môžeme len s Ním. U Neho všetko je pripravené. On tvorí všetko nové. (Zjav 21,1-7) Nové s Pánom. Nové s Bohom. Nové s novým Kráľom.

9-13.verše

Izrael prežíva krízovú situáciu. Kým u proroka Izaiáša temnou rodičkou je Boh, u Micheáša v tomto duchovnom rozpoležení sa ocitol práve samotný Izrael, ktorý je bezradný. Má Kráľa, má radcov, ale zostáva schúlený. Nevidí, nepočúva, badá len svoj problém, ktorý potrebuje narýchlo vyriešiť. Je ochrnutý! Ako my! Ľudia, nami vytvorení páni, králi, i samotný Pán prichádzajú a odchádzajú, ale problém je stály a pretrváva. Chvíľa a moment, v ktorom nepočujeme nič, lebo sme v šoku. Nespoznáme pomoc. Nespoznáme Radcu pokoja a Ochrancu bytia. Skutočné útočisko. Rozuzlenie problému je pred našimi očami, ale my chceme všetko vyriešiť sami. Izrael, zvyšok Izraela žije vo vnútornom napätí. Pravý Izrael nie je ten, ktorý by mal byť podľa Boha. Zvíjaj sa dcéra Siona, lebo vie, že to, ako žije, aké súžitie vytvára, to nie je život, len prežitie všetkého.

Boh vytvára podmienky nového života. Ako? Tak, že ubezpečuje Izrael, že jeho zámer nie je záhuba, ale očistenie. Každý, kto patrí k Izraelu, má miesto v ňom, len sa musí očistiť. Izrael si musí uvedomiť, že najviac uškodil vlastným. Nie okolité národy ho potupujú, ale vlastní. Skutoční škodcovia Izraela sú Izraelci, ktorí nepatria k zvyšku. Skutočný problém je vo vnútri vyvoleného národa. Znovuzrodenie a očistenie pomôže. Izrael klesol a spadol. Upadol do hriechu, a kým si to neuvedomuje, všetko – vlastné vzťahy v rodine, vlastné vzťahy v spoločenstve cirkvi i národa len pretvaruje. Existuje možnosť. Je príležitosť to napraviť. Povedať pravdu. Vyznať hriechy. Boh vlastné víťazstvo prináša len tým, ktorí sú ochotní vyznať vlastné hriechy.

„Syn môj, odpúšťajú sa ti hriechy!“ (Mk 2,5) – Ježišove slová vynesú rozsudok, ale aj očisťujú. Izrael, vyvolený ľud si musí pripustiť, že Pax Persica je len na určitú dobu, ale Boží pokoj, z neba prichádzajúci mier je možnosť očistenia. Zajatie a exil ťa očistí – Syn môj, aby si sa stál mojím skutočným ľudom. Micheáš už nad celým Jeruzalemom plače, On chcel zmenu, ale Božia zmena je iná. Súd a očistenie. Micheáš chce len súd. U Boha existuje iná možnosť: Rekonštrukcia s vytvoreným zvyškom. Nie každý patrí Pánovi, ale kto áno, ten sa vráti, a obnoví s Ním svoju zmluvu zvrchovaný Kráľ Izraela. Nepriateľ, vnútorný nepriateľ a škodca musí byť vyhubený, ale kto je Jeho, patrí k Nemu.

Kto si, drahý brat a milá sestra v našom spoločenstve? Škodca alebo obeť? Patríš k pravým, alebo k falošným? Boh všetko skúma. Boh má pre nás možnosť, a to očistenie.

13-14. verš

Záchranu Izraela i očistenie musí začať Izrael. V boji Hospodinovom korisť a zajatci patrili Pánovi. Nič a nikto nemohol zostať po boku Izraela. Túto výsadu pripomína Izraelu Hospodin. „Všetko patrí mne.“ Vstaň a mláť, lebo vojna je vojna. Musíš bojovať o vlastnú očistu. Ak chceš prežiť, a žiť so mnou musíš sa pridržať tých zákonov, ktoré si dostal ako môj vyvolený. Musíš žiť ako Józue, ktorý víťazstvá pripisoval osobe Hospodina, a korisť i zajatcov odovzdal Jemu. Je to kruté, ale pravdivé: „Všetko treba vyhubiť, lebo ak to nevykonáš, vyhubí ťa práve On, ktorý nepatrí do Tvojho lona. Rozsudok nad Izraelom je a bude krutý, lebo platí jediná zásada: **„Počuj, Izrael, Hospodin je náš Boh, Hospodin jediný! Milovať budeš Hospodina, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou silou. Tieto slová, ktoré ti dnes prikazujem, budeš mať na srdci.“** (VMojž 6,4-6) Vidieť len Jediného a Jedinečného Boha, Boha lásky, a vidieť plusy s Ním a mínusy bez Neho. Povstaneš a mláť. (viď. VMojž 7. 20)

Vojenský obraz je príznačný, lebo viera v jediného Boha musí bojovať. Ale proti komu? Palicu musí pozdvihnúť, i proti sudcovi Izraela. Proti Tomu, kto na čele elity si myslel celkom iné ako je zapísané v Božom zákone. Boží ľud sa musí pripraviť na zbojníčenie.

Častokrát nám chýba zbojnícka kapsa. Sme ticho. Veľmi ticho. Bojíme sa krviprelievania. Bojíme sa aj my? Nie sme azda vykúpení práve drahocennou krvou Ježiša Krista. Pre pokoj, pre mier sme ochotný odovzdať všetko, ale je to dobré. Ticho žijúci kresťania, ktorí už za nič a pre nič nebojujú. Je nám už jedno, ako a prečo, za čo zomrel Ježiš. On už dobojoval, a nám to stačí. Živá viera však sa nielen obraňuje a chráni, ale aj bojuje. Bojuje za to, za čo Kristus dobojoval. Proti pokrytectvu, proti škodcom, proti hanobeniu Boha, proti... Bojujme pre živú vieru. Európske kresťanstvo zabudlo bojovať, nie ako Kristus, ktorý sa stal našou obeťou pre naše hriechy. Bojovať proti hriechu je naša kresťanská povinnosť. Kto sa posilňuje Božou milosťou, i dnes bojuje pre výsady, ktoré Kristus dobojoval na kríži, lebo len vtedy zostane ozajstnou dcérou Siona a vyvoleným zvyškom Pána, lebo **„ak vytrváme, spolu s ním budeme aj kraľovať; ak ho zaprieme, aj on zaprie nás.“** (II Tim 2,12) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Jána 5,19-23

„Ježiš im povedal: „Amen, amen, hovorím vám: Syn nemôže nič robiť sám od seba, len to, čo vidí robiť Otca. Lebo čo robí Otec, to podobne robí aj Syn. Veď Otec miluje Syna a ukazuje mu všetko, čo sám robí. A ukáže mu väčšie skutky ako tieto, aby ste sa čudovali. Lebo ako Otec kriesi a oživuje mŕtvych, tak aj Syn oživuje, koho chce. Veď Otec nikoho ani nesúdi, lež celý súd odovzdal Synovi, aby si všetci ctili Syna, ako si ctia Otca. Kto si nectí Syna, nectí si ani Otca, ktorý ho poslal.“

Ježiš odpovedá na dvojitú žalobu Židov. Jedna znie ako výrok k uzdravenému: „Je sobota, nesmieš nosiť lôžko!“ (Jn 5,10) Druhá sa týka toho, že „Boha nazýval svojím Otcom.“ (Jn 5,18)

19-20a. verše:

Ježišova odpoveď je vážna a hodná vypočutia. Ježiš nielen odpovedá na žaloby, ale aj vyznáva ich pravdu. Jeho odpoveď znie: „Je to pravda!“ Je to tak! Neodmieta žalobu, ale ešte ich aj podčiarkuje slovami: „*Amen, amen, hovorím vám.*“

Ako odpovedáš na žaloby tohto pokryteckého „kresťanského“ sveta? Priznávaš sa k ním, alebo tajíš svoju vieru? Vieš, kto si? Vieš, komu patríš? Vieš, komu sa budeš zodpovedať? Vieš, kto je tvoj skutočný žalobca a Vykupiteľ?

Tieto verše, v ktorých sa Ježiš prirovnáva synovi, ktorý je vyučovaný domácomu remeslu u vlastného Otca a všetko napodobňuje, čo jeho Otec vykonáva. Otec miluje vlastného syna a ukáže mu všetko, čo potrebuje k vlastnej službe. Všetko mu predostrie, aj to, čo by pred cudzími tajil.

Ako výnimočný cukrár, ktorý svojmu synovi ukáže starodávny recept rodiny a všetky ingrediencie, ktoré stáročia boli a zostanú príznačné len pre ich rodinný koláč. Ako vinár, ktorý dedičovi vinárstva porozpráva celú „liturgiu“ prípravy vína podľa starodávnej rodinnej tradície.

Ježiš má taktiež svoju Božiu šablónu, má svoj nebeský vzor, ktorý je len Hospodinovi príznačný.

On sa zariaďuje podľa Jeho pokynov. O sobote, o jeho svätosti svedčí práve Boh: „lebo milosrdenstvo chcem, a nie obetu, poznanie Boha viac ako spaľované obety.“ (Oz 6,6)

Ježiš koná len to, čo videl, počul, čítal od vlastného Otca. – aj v prípade soboty. Ježiš je poslušný voči vlastnému Otcovi.

20b-23.verše:

Jeho Otec však ukáže Ježišovi a skrze Ježiša aj oveľa väčšie veci.

Ešte väčšie veci. Jeho väčšie veci sa preukážu v živote Izraela. On nasýtil zástup (Jn 6,1-15) ako Jeho Otec sýtil ľud izraelský v púšti Sín mannou a prepelicami (vid'. II Mojž 16). Chodil po mori (Jn 6,16-21) ako Jeho Otec prisľúbil svojmu milovanému: „Keď budeš prechádzať cez vody, budem s tebou, a keď cez rieky, nezaplavia ňa.“ (Iz 43,2) Uzdravil slepého od narodenia (Jn 9,1-41) ako Jeho Otec, ktorý zaslepený Izrael naozaj ozdravil: „Slnko ti nebude viac svetlom vo dne ani mesiac so svojím jasom ti nebude svietiť v noci, ale Hospodin ti bude svetlom naveky a tvoj Boh tvojím jasom.“ (Iz 60, 19) On vzkriesil aj Lazara (Jn 11). A nakoniec príde súdiť živých i mŕtvych.

Väčšie veci Ježiša.

Prečo o tom Ježiš reční? Aby si Židia uvedomili, že tá pocta, ktorá patrí Otcovi, patrí aj Jemu Synovi. Boží delegát je Ježiš, a má tie isté právomoci ako Jeho Otec. Jeho povolanie a poslanie pochádza priamo od Boha. Pochádza od Boha, ktorý daruje život aj v sobotu, ale súdi i v sobotu. Boh a Jeho Syn je Jeden. Ježiš súdi a oživuje ako Jeho Otec.

Ježiš podčiarkuje: tak ako Otec, ako Otec. On nie je podobný Otcovi, on nielen zdedil otcove remeslo, ale všetko koná ako On. Otec všetko odovzdal svojmu Synovi, aby oživoval a súdil.

Ježišova služba je jedinečná ako i Jeho osoba. Jedinečnosť Krista. Veľkoleposť Pána. On je Spasiteľ sveta. On je Vykupiteľ životov. Oživovateľ a Sudca. Život i súd bol v Starom Zákone len výsadou Hospodina.

Boha Otca môžeme uctiť len tak, že budeme ctíť všetky osoby Svätej Trojice. Kristova božská moc je jedinečná a výnimočná. Nedá sa ctíť Pána, Hospodina, bez uctievania Krista.

Obraz Boží vytvára Pán, nie my. Židia sa opierali o monoteizmus, pridržovali sa len Toho. Tvrdohlavý kresťan má vlastný obraz Boha. Boh sa k nám skláňa práve vďaka Kristovi. Jeho službu potrebujeme ako každodenný chlieb. Pravý obraz Boha je nám darovaný práve v Kristovi. Všetko iné je len ľudská špekulácia, primitivizmus a balvan.

Aký je tvoj skutočný obraz o Bohu? Pravý biblický obraz je jedinečný: „*Ja a Otec sme jedno.*“ (Jn 10,30) Kto to odmieta, odmieta Boží milostivý zámer so svetom.

Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie:„[...]ktoré v určenom čase ukáže blahoslavený a jediný Panovník, Kráľ kraľujúcich a Pán panujúcich, on, ktorý jediný má nesmrteľnosť a prebýva v neprístupnom svetle, ktorého nikto z ľudí nevidel a ani nemôže vidieť. Jemu česť a večná moc. Amen (ITim 6,15-16).“

Záverečná pieseň: Chválospev č. 625: „Pod ochranou Najvyššieho raduj sa,..."